

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

ΟΜΙΛΙΑ

ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

**ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.**

ΣΤΟ 38^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΡΙΤΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α.Ε.

Παροχής Υπηρεσιών & Εφαρμογών Υψηλής Τεχνολογίας Εικόνας και Ήχου

Σοϊλωμού 46 - 10682 Αθήνα - Τηλ: 210 3805459 - 210 3838597 - Fax: 210 3847446 - e-mail: praktika@praktika.gr

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ

ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΣΤΟ 38^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΡΙΤΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

Αγαπητέ Πρόεδρε, συνάδελφοι του Προεδρείου και της διοίκησης της Π.Ο.Ε.Ο.Τ.Α., συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κύριε Γενικό Γραμματέα, κύριοι Δήμαρχοι, κύριε Βουλευτή βρισκόμαστε και συναντιόμαστε στο πλαίσιο του τακτικού σας Συνεδρίου, σε μια καινούργια διαφορετική κατάσταση και πραγματικότητα.

Επιθυμώ πέρα από τη δήλωση της υποστήριξης μέσα από ένα διαρκή συντονισμό με την Ομοσπονδία σας των ειδικών αιτημάτων, να θέσω στους προβληματισμούς του Συνεδρίου σας, τρία πάρα πολύ συγκεκριμένα θέματα, που κρίνουν την πορεία του Συνδικαλιστικού Κινήματος, την πορεία την ποιότητα το περιεχόμενο ζωής μας, το βιοτικό επίπεδο τους επόμενους μήνες.

Το πρώτο θέμα αφορά την κατάσταση και τα περιοδικά κύματα επιπτώσεων που έρχονται στους εργαζόμενους και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Έχουμε ήδη το πάγωμα των μισθών, που σημαίνει ουσιαστικά μείωση των μισθών και σημαίνει πολλαπλάσια για τη διαχρονική εξέλιξη των μισθών μας, επιβάρυνση εφ' όρου ζωής και άμεσες απώλειες που αυτή η πολιτική διαμορφώνει.

Έτσι το 2008 και το 2009 με την εισοδηματική πολιτική έχουμε μια απώλεια της τάξης του 8%. Δίπλα όμως σε αυτό έχουμε μια ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων στο ίδιο το δημόσιο, κάτω από τη γνωστή θεωρία ότι την ώρα της κρίσης «αυτοί είναι βολεμένοι και άρα έχουν περιθώρια να πληρώσουν περισσότερα».

Και βέβαια αυτή η φιλολογία προσέγγισης του θέματος στο μέτρο που η συνέχεια των δημοσιονομικών και των οικονομικών πολιτικών είναι στο πλαίσιο των μέχρι τώρα γνωρισμάτων, θα πρέπει να έχετε υπόψη σας ότι υπάρχει κι ένα πολύ συγκεκριμένο περιβάλλον για τη ρύθμιση και την προσαρμογή σε χώρες που έχουν αντίστοιχα προβλήματα, που κάθε άλλο παρά αισιόδοξο είναι.

Παράδειγμα η περίπτωση της Ιρλανδίας, όπου η υποστήριξη έχει δυο πολύ συγκεκριμένα μέτρα, που αφορούν ανάλογες καταστάσεις και στο δικό μας επίπεδο. Είχε άμεσα τη μείωση την περικοπή των μισθών κατά 15% και τη μείωση της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα, κατά 10%.

Προφανώς κάποιος μπορεί να πει ότι αυτή η μείωση θα έρθει από συμβασιούχους, από προσωρινές συμβάσεις, από συμβάσεις έργου και όλη αυτή η πανσπερμία που δυστυχώς υπάρχει και στους Δήμους και στο δημόσιο, αλλά η μάχη να μονιμοποιηθούν αυτοί οι άνθρωποι έχει και πολύ συγκεκριμένες υποχρεώσεις το Συνδικαλιστικό Κίνημα να υποστηρίξει την απασχόλησή τους και να συνεχίσει τον αγώνα για την αναβάθμιση, για την ασφαλή για την ποιοτική σχέση εργασίας που δικαιούνται.

Άρα στον τομέα του εισοδήματος και των εργασιακών σχέσεων, θα πρέπει να είναι πολύ καθαρό ότι διανύουμε ήδη μια περίοδο και υπάρχουν πολλά και βαριά σύννεφα για τους επόμενους μήνες και τα επόμενα χρόνια όσο η κρίση επιμένει, που πέρα από τη γενικευμένη κρίση του βιοτικού επιπέδου για ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, θα έχουμε με ένταση το βάθεμα αυτής της κρίσης με πλήγμα και στα δικαιώματα και στα συμφέροντα και στη θέση αυτών, που κάποιοι ονομάζουν «βολεμένους».

Το δεύτερο το οποίο θέλω να επισημάνω είναι το ζήτημα των ασφαλιστικών ταμείων. Το φθινόπωρο η ΑΔΕΔΥ με αφορμή το Ταμείο Πρόνοιας, είχε κάνει μια εκτίμηση που πολλοί τη θεώρησαν υπερβολική, ότι τα σοβαρά προβλήματα από την κρίση και την κυβερνητική πολιτική η οποία

ασκήθηκε μέχρι τώρα και η οποία πολλαπλασιάζει τις επιπτώσεις της κρίσης, θα ξεκινήσουν από το χώρο της κοινωνικής ασφάλισης.

Βλέπουμε την εξέλιξη του Ταμείου Πρόνοιας όπου το θέμα δεν αντιμετωπίστηκε και βέβαια παρά τις όποιες προσεγγίσεις ή τις όποιες διαφωνίες στις λύσεις που προέκρινε η κυβέρνηση, τα πράγματα παραμένουν αμετάβλητα. Κανένα μέτρο δεν τέθηκε σε εφαρμογή. Στο τέλος του χρόνου οι εκκρεμείς αιτήσεις στο Ταμείο Πρόνοιας, θα ξεπερνούν τις 24 χιλιάδες.

Εάν αυτό το συνδέσει κανείς με τα προηγούμενα, καταλαβαίνει ότι δεν είναι στη φαντασία ο κίνδυνος για το εφ' άπαξ, είναι άμεσος ορατός και συγκεκριμένος και πρέπει το Συνδικαλιστικό Κίνημα και οι εργαζόμενοι, που αρκετοί εργαζόμενοι ήταν στη λογική «καλά, κάτι θα γίνει, δημόσιο είμαστε εμείς, στο τέλος κάτι θα βρεθεί να λύσει το θέμα, πρέπει να φύγουν από τη λογική του εφησυχασμού, να μπουν άμεσα σε μια λογική εγρήγορσης.

Αλλά το θέμα δεν είναι μόνο στο Ταμείο Πρόνοιας. Έχουμε δυο πολύ συγκεκριμένες καταστάσεις: έχουμε την πτώση των μισθών άρα έχουμε πτώση των εισροών γενικότερα προς την κοινωνική ασφάλιση είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, έχουμε πτώση της απασχόλησης άρα έχουμε πτώση των εισροών προς την κοινωνική ασφάλιση είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, έχουμε μείωση του διαθέσιμου αποθεματικού της κοινωνικής ασφάλισης.

Πολλοί λένε ότι είναι λογιστικό, αυτό είναι πάρα πολύ σχετικό και εξαρτάται από την ένταση και το χρόνο της κρίσης. Γιατί αυτό το οποίο εμφανίζεται ως λογιστικό όταν έχει μειωθεί η αξία των διαθέσιμων των ασφαλιστικών ταμείων από τις επενδύσεις, σε τρία χρόνια, μαζί με τους άλλους παράγοντες, μπορεί να είναι πολύ πραγματικό και να έχουμε ένα πολλαπλό αδιέξοδο στην κοινωνική ασφάλιση.

Η κυβέρνηση δεν παίρνει μέτρα στην κατεύθυνση της χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος, επικαλείται το δημόσιο χρέος αλλά το δημόσιο χρέος μόνο από το πακέτο των Τραπεζών, έχει αυξηθεί κατά 4,7 μονάδες. Για τους εργαζόμενους υπάρχει δηλαδή το εμπόδιο του δημοσίου χρέους και για τις Τράπεζες, τους φορείς που είναι υπεύθυνοι σε μεγάλο βαθμό για την κρίση είναι υπαίτιοι της κρίσης, δεν υπάρχει ο φραγμός του δημοσίου χρέους.

Και βέβαια έχουμε μια σειρά καταστάσεις που αφορούν τις ίδιες τις δημόσιες και τις κοινωνικές Υπηρεσίες. Επειδή εδώ είναι και πάρα πολλοί αιρετοί, πρέπει να πούμε ότι πέρα από τον κορμό της διοίκησης όπου το πλέγμα των πελατειακών διαμεσολαβητικών κομματικών λογικών, πνίγουν δεν απελευθερώνουν, δεν αφήνουν περιθώρια για παραγωγική στροφή, για κοινωνική αποτελεσματικότητα της διοίκησης και στο επίπεδο των Δήμων υπάρχουν σοβαρά ζητήματα γιατί αρκετοί Δήμοι είναι σε απόκλιση από το ρόλο της Αυτοδιοίκησης στη σχέση της με τον πολίτη και τη διοίκηση, στην κοινωνική δηλαδή διοίκηση και την υποστήριξη του πολίτη κι έχουν επιδοθεί σε δραστηριότητες, που θα έπρεπε να είναι έξω από την λογική, έξω από τα ενδιαφέροντα, έξω από την πρώτη ιεράρχηση των Δήμων.

Θα πω δυο χαρακτηριστικά παραδείγματα που εκφράζεται αυτό το θέμα. Το ένα είναι οι εργασιακές σχέσεις και το τι συμβαίνει στους Δήμους που το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Το δεύτερο θέμα είναι αυτό το οποίο πολύ φιλολογία είχε υπάρξει στα μεγάλα αστικά κέντρα, για την υπόθεση των μεταναστών, όπου διάφοροι προσπαθούν με τους μηχανισμούς καταστολής και την Αστυνομία λόγω των επεισοδίων, να δουν τι συμβαίνει σε αυτό το χώρο και από πού έρχεται αυτή η κοινωνική εκρηκτικότητα.

Είναι η υπόθεση της Αστυνομίας η προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών, η ενσωμάτωσή τους στο επίπεδο της κοινότητας που δημιουργείται στο Δήμο, ή είναι υπόθεση της Δημόσιας Διοίκησης και ιδιαίτερα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης;

Είναι πολύ καλό στο δικό μου χωριό να φτιάχνεις μια ανώνυμη επιχείρηση για τα πολιτιστικά, να κάνεις και δέκα προσλήψεις, εάν έχεις τη δυνατότητα να κάνεις κι ένα δάνειο όταν δεν μπορείς να τις χρηματοδοτήσεις με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου στη δημοσιονομική αυτή στενότητα, όταν θα αρχίσουν να πέφτουν οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου θα δούμε τον τελικό λογαριασμό και να μην ασχολείσαι με ζητήματα τα οποία είναι στον πυρήνα του κοινωνικού ιστού, από τα οποία κρίνεται η κοινωνική συνοχή.

Στα τρία λοιπόν αυτά ζητήματα επιτρέψτε μου δυο πράγματα: το ένα, για το Συνδικαλιστικό Κίνημα. Χρειαζόμαστε και πρέπει να ενώσουμε δυνάμεις. Δεν έχουμε περιθώρια να δημιουργούμε ζητήματα σε αυτή την πορεία και μπροστά στην πραγματικότητα που εξελίσσεται, που να

αποδυναμώνουν το Συνδικαλιστικό Κίνημα, να μην υπηρετούν πρώτα απ' όλα την αρχή της αλληλεγγύης και της ενότητας.

Προφανώς και υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, αλλά οι αμοιβαίες υποχωρήσεις είναι απαραίτητες. Στο πλαίσιο αυτό και νομίζω ότι το Προεδρείο της Ομοσπονδίας σας πρέπει να το δει, πρέπει να αρθούν μέχρι την ολοκλήρωση του Συνεδρίου και οι σχετικές εντάσεις, στη βάση κανόνων αυθεντικότητας ρυθμίσεων, που δεν θα επιτρέπουν εξωτερικές παρεμβάσεις στο Συνδικαλιστικό Κίνημα και θα δίνουν τη δυνατότητα να διατηρούμε ένα επίπεδο συνεννόησης και να παλεύουμε την κοινή δράση.

Το δεύτερο το οποίο θέλω κλείνοντας στο Συνέδριό σας να σας καλέσω, είναι ότι υπάρχει μια λογική. Υπάρχει μια λογική κλιμάκωσης των επιπτώσεων της κρίσης, αυτή έχει πολύ συγκεκριμένα στοιχεία.

Πρώτο στοιχείο: διάχυση στο χρόνο. Με βάση την εμπειρία προηγούμενων κρίσεων και ιδιαίτερα του '29 οι προηγμένες καπιταλιστικές χώρες επιχειρούν να αποφύγουν το κραχ στις οικονομίες τους και να φέρουν τις επιπτώσεις σε μεγαλύτερο χρόνο έτσι ώστε να μην έχουν κοινωνικές αντιδράσεις.

Δεύτερο στοιχείο: διάχυση στις Περιφέρειες. Από το κέντρο των χωρών που δημιουργήθηκε η κρίση περνάει σε ηπείρους, σε κράτη, σε κοινωνικές ομάδες. Αυτός είναι και ο λόγος όπου οι επιπτώσεις δεν ήρθαν αμέσως σε όλες τις χώρες. Είχαμε εκατοντάδες χιλιάδες, εκατομμύρια απολύσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, μετά αυτό εκφράστηκε στις ευρωπαϊκές χώρες, τώρα έρχεται στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Τρίτο στοιχείο αυτής της λογικής είναι η διάχυση στο επίπεδο των κοινωνικών ομάδων. Κάποια χρόνια πριν ακούγαμε για τους έχοντες και κατέχοντες και μη έχοντες, το ζήτημα τώρα των ασκούμενων πολιτικών, δεν έχει κατεύθυνση να υποστηρίξει ούτε τους κατέχοντες, ούτε τους έχοντες, ούτε τους μη έχοντες. Στην πρώτη γραμμή έχει αυτούς που έχουν ιδιοκτησία.

Σε αυτή τη λογική η διανομή και η διάχυση των βαρών προς τις άλλες κοινωνικές ομάδες, έχει πολύ συγκεκριμένο παρανομαστή και πολύ συγκεκριμένο τύπο. Από το πάγωμα των μισθών μετά τις ευρωεκλογές, θα έρθουμε στην αύξηση των έμμεσων φόρων. Θα έρθουμε δηλαδή στην αύξηση

των πιο άδικων φόρων, που θα τον πληρώνουν όλοι και βέβαια θα συνεχίσουμε να διατηρούμε αυτό το φορολογικό σύστημα.

Έχει και στην πολιτική του τακτική αυτή η υπόθεση μια συγκεκριμένη μεθοδολογία: όχι όλα μαζί κατά περιόδους, τα περιοδικά κύματα.

Εδώ είναι πολύ καθαρό ότι για το Συνδικαλιστικό Κίνημα υπάρχει μια στρατηγική. Όχι περιοδικές εξάρσεις, ή περιοδικές αντιδράσεις. Όχι οι διαμαρτυρίες εκ των υστέρων. Ή -και μπροστά στην Πρωτομαγιά αυτό είναι πρόκληση για όλους- μας θα αλλάξουμε τη διαμόρφωση της τακτικής μας και θα πάμε σε μόνιμες αγωνιστικές και απεργιακές παρεμβάσεις και κινητοποιήσεις σε ένα διαρκές κύμα απέναντι σε αυτή την πολιτική για να την αντιμετωπίσουμε να την ανατρέψουμε να την αλλάξουμε, να στηρίξουμε στα τρία μείζονα ζητήματα στο εισόδημα, την απασχόληση και την κοινωνική ασφάλιση την κοινωνική συνοχή, να απαιτήσουμε και να επιβάλλουμε αυτό να είναι το πρώτο θέμα στην ατζέντα, ή ο λογαριασμός και για τις υπάρχουσες γενιές εργαζομένων και για τους ανέργους και για τους συνταξιούχους και για τους νέους και για τις νέες, θα γίνεται όλο και πιο βαρύς.

Μπροστά στην Πρωτομαγιά σας καλούμε από το Συνέδριό σας με το μήνυμα και τη δουλειά που μετά το Συνέδριο πρέπει να κάνετε σε κάθε χώρο εργασίας, τώρα να δώσουμε νέα δυναμική στους αγώνες. Να δώσουμε ελπίδα στο όραμα των εργαζομένων του Συνδικαλιστικού Κινήματος της κοινωνίας για ένα 21^ο αιώνα, που θα έχει ψηλά την αλληλεγγύη, τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά, τα κοινωνικά δικαιώματα.

Η Πρωτομαγιά συνδέει αυτό το νήμα των εργατικών και ταξικών αγώνων, με τους σύγχρονους αγώνες. Επιβάλλει να αυξήσουμε την ενότητα, να αυξήσουμε τη δυναμικότητα άμεσα να έχουμε αποτελεσματικότητα στους αγώνες μας.

Δεν έχουμε περιθώρια, πρέπει τώρα με νέα σκέψη, με νέα συμμετοχή, με νέα συνείδηση και γνώση το Συνδικαλιστικό Κίνημα να υπερβεί σειρά επιμέρους διεκδικήσεων, να έρθει στα θέματα του πυρήνα, να διαμορφώσει μια άλλη στο πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο κατάσταση συσχετισμών, υπέρ των δικαιωμάτων.

Σε αυτό τον αγώνα με τις απεργιακές συγκεντρώσεις της Πρωτομαγιάς, με την 24ωρη απεργία που έχουμε στο δημόσιο στις 14 Μάη, με την καθημερινή παρέμβαση στα ζητήματα αιχμής, στις εξελίξεις, στα θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους, θέλω να πιστεύω ότι το Συνέδριό σας θα ανταποκριθεί θετικά με δύναμη και θα δημιουργήσει –γιατί είστε μια από τις μεγαλύτερες Ομοσπονδίες- μια άλλη ενεργοποίηση, μια άλλη ενεργητικότητα στο σύνολο του δημοσιοϋπαλληλικού Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Με ένα σύνθημα:

Τώρα, πρέπει να θέσουμε τέλος σε αυτό που θέλει να πάει πίσω, στην ανασύσταση ενός συστήματος και μάλιστα στην πιο χυδαία μορφή του, στη λογική του καζίνο και της κερδοσκοπίας, στα δικαιώματα και το μόχθο των εργαζομένων.

Τώρα ο αγώνας μας δεν μπορεί παρά να έχει έναν και μόνο δρόμο: Με τον αγώνα να πάμε μπροστά τα πράγματα, να σηκώσουμε τα δικαιώματα, να στηρίξουμε τα όνειρα, να δημιουργήσουμε άλλη ελπίδα στους εργαζόμενους.

Γεια σας.